

[Ministeren for skatter og afgifter]

Vi taler om, at ud af 870.000 modtagere af social pension får de 760.000 en lettelse af en eller anden størrelsesorden og de 110.000 en skærpelse. At der er tale om en betydelig skærpelse, som hr. Ellemann-Jensen var inde på det, mener jeg er forkert. Det er beskedne procenter, og det er som sagt ikke i forhold til, hvordan en sådan indkomst beskattes, hvis man er under 67 år, men i forhold til beskatningen, hvis man forestillede sig uændrede regler videreført. Og hvis det er den gruppe, som jeg mener der blev refereret til af en af ordførerne, den gruppe, som har en renteindtægt eller på anden måde en selv-pensioneringsordning med uændret eller stort set uændret indkomst fra år til år, bliver der netop ikke tale om en højere beskatning ved overgangen til disse regler. Det er kun, hvis man følger med en almindelig indkomstudvikling i samfundet og man sammenligner med en videreførelse af uændrede regler, at man overhovedet kan finde belæg for, at der er tale om en skærpelse.

Jeg mener ikke, at der er stukket noget under stolen i betragtningerne vedrørende fordelingsvirkningerne stat-kommune. Det er det proceduremæssige ved det, at vi først på dette tidspunkt af året, hvor kommunerne har lagt budget, skal vedtage en udskrivningslov og andre ændringer, der påvirker indkomstgrundlaget, men jeg tror, at alle partier erkender, at der var et særligt behov for, at især de enlige pensionister fik et løft, så de kunne forblive skattefrie i 1982. Når begge dele er kendsgerninger: budgetterne er lagt, procenterne er fastsat i kommunerne foreløbig for 1982, og behovet for den ekstraordinære forhøjelse af personfradragene er til stede, må vi gøre det på denne måde, og så må de tilpasninger, der skal ske mellem stat og kommune og mellem kommunerne indbyrdes, ske efterfølgende i 1983 og 1984, sådan som der også er peget på det i bemærkningerne til lovforslaget.

Så har der udspillet sig en meget interessant diskussion om formueskattegrænsen. Til den vil jeg sige som punkt 1: også jeg kunne have ønsket mig nogle ting anderledes, end de er blevet i dette forlig mellem flere partier. Det vil jeg ikke fordybe mig i, da det ville være egnet til i nogen grad at forvirre debatten, hvis jeg redegjorde for mine inderste tanker i den sag. Men jeg vil nok sige, at hr. Glistrup foretager en forkert sammenligning

– og det ved hr. Glistrup med sit formidable kendskab til tal naturligvis godt selv – når han siger, at ved tidligere almindelige ejendomsvurderinger har man foretaget en stor opregulering af formuebundgrænsen og så burde man også gøre det her. Det er en forkert sammenligning, for ved de sidste ejendomsvurderinger har niveaueet, som påvirker de formuebeskatningen, fået et løft på 40–60 pct., mens det, vi kigger på nu, er en overgang til et nyt vurderingsprincip, der betyder, at de samlede ejendomsværdier, der indgår i formueopgørelsen i 1981 og 1982 – i hvert fald 1981 – er lavere end de værdier, der indgik i formueopgørelsen i 1980, og den samlede skattepligtige formue vil ikke med de nye opgørelsesregler, også med hensyntagen til kontantværdiansættelse af gæld m.v., udvise stigninger fra 1980 til 1981 eller fra 1981 til 1982, som når op på højde med stigningstakten i de skattepligtige indkomster. Formueskatteprovenuet vil ikke stige i samme takter, som indkomstskatterne stiger. Og det er også påvist i besvarelsen af spørgsmål 123 til lovdkastet, at stigningen i formueskatteprovenuet skønnes at være 8,3 pct. fra 1980 til 1981 og 6,7 pct. fra 1981 til 1982.

Så er der bemærkningerne fra hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjelm. Jeg kom med mine bemærkninger, hr. Wilhjelm, netop med den baggrund, at det lovforslag, vi drøfter i dag, ikke lægger op til ændringer i opgørelsen af begrebet den skattepligtige indkomst. Det er vi mange der har forskellige ønsker om ændringer i, men det er ikke det, der er til diskussion, og derfor mener jeg, at det er uhenigtsmæssigt, sådan som jeg forstår at socialistisk folkeparti og VS vil lægge op til det, at foreslå en skærpelse af skalaprogessionen på det begreb, skattepligtig indkomst, som vi arbejder med nu, for som jeg sagde også i mine første bemærkninger i denne debat, betaler de mennesker, der selvangiver skattepligtige indkomster på 200.000 eller 300.000 kr., et rimeligt bidrag, et stort bidrag, til finansieringen af de fælles udgifter. Det er ikke det, der er problemet. Problemet er, at skattegrundlaget på mangfoldige måder er udhulet, men det vil der blive lejlighed til at diskutere siden hen. Sådan som vi skal tage stilling til tingene nu, kan jeg ikke anbefale, at man skærper skalaprogessionen for at kunne give et par hundrede kroner maksimalt i skattelettelser til folk, der ligger på